

इत्युपक्रम्याह ।

“लोहाजवक्रो जवनः कुम्भवक्रश्च कुम्भकः ॥”)

वेगयुक्ते च । इति मेदिनी । ने, ६६ ॥ (यथा, महाभारते । ३ । १६ । १६ ।

“अपायाञ्चनैरन्यैः शास्त्रवागप्रपीडितः ॥”)

जवनान्, स्त्री, (जवनाय अलति पर्याप्नोतीति । अल + अच् ।) फलविशेषः । जनार इति भाषा ॥

अस्य गुणाः । खादुलम् । शीतलम् । वायुकारिलम् । कफपित्तनाशिलम् । इति राजवल्लभः ॥

जवनिका, स्त्री, (जवनं वेगेन प्रतिरोधनमस्यस्याः ।

जवन + ठन् । टाप् च ।) अवधायकवस्त्रम् ।

कानात् इति भाषा । तत्पर्यायः । प्रतिसीरा २

तिरस्कारिणी ३ । इत्यमरः । २ । १२० ॥ अव-

निका ४ यमनिका ५ तिरस्कारिणी ६ । इति

तट्टीका ॥ अन्तस्तट्टः ७ पटी ८ चित्रा ९ काष्ठ-

पटः १० । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा,

माधे । ४ । ५४ ।

“समीरशिशिरः शिरःसु वसतां

सतां जवनिका निकामसुखिनाम् ॥”)

जवनी, स्त्री, (जूयते आच्छादयतेनया । जु +

करणे ल्युट् । स्त्रियां ङीप् ।) अपटी । कानात्

इति भाषा ॥ (यथा, अर्थशास्त्रप्रश्लाम् । ५३८

“ब्रीडापसरः प्रथमं तदगु च रसभावपुष्टवेष्टेयम् ।

जवनीविनिर्गमादगु नटीव दधिता मनो

हरति ॥”)

ओषधीभेदः । इति हेमचन्द्रः ॥ (जवनजातिस्त्री ।

यथाह ।

“जवनी नवनीतकोमलाङ्गी

प्रयनीये यदि नौयते कथञ्चित् ॥”

वेगशीला । यथा, ऋग्वेदे । १ । ५१ । २ ।

“इन्द्रं दत्तासक्तमनो मदधृतं

शतक्रतुं जवनीं स्मृतारुहत् ॥”)

जवसं, स्त्री, (जूयते भवार्थं प्राप्यते गवादिभि-

रिति । जु + बाहुलकात् कर्मणि असच् ।)

घासः । इति शब्दरत्नावली ॥

जवा, स्त्री, (जवते रक्तवर्णत्वं गच्छतीति । जु

गतौ + अच् । ततष्टाप् ।) खनामखातपुष्प-

वृक्षः । तत्पर्यायः । ओष्ठपुष्पम् २ । इत्य-

मरः । २ । ४ । ७६ ॥ जपा ३ ओष्ठाला ४

रक्तपुष्पी ५ अर्कप्रिया ६ रागपुष्पी ७ प्रतिका ८

हरिवल्लभा ९ । (यथा, माधे । ६ । ४६ ।

“अगुवनं वनराजिबधूसुखे

बहलरागजवाधरचारुणि ॥”)

अस्या गुणाः । कटुलम् । उष्णलम् । इन्द्र

सुमविनाशकारिलम् । विच्छेदं जनुजनकलम् ।

स्वर्याराधनसाधनलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

मलमजस्तम्भनरञ्जनकारिलम् । इति राज-

वल्लभः ॥

(यस्मिन्नियं अवद्वियते तद्वयथा,—

“सकाङ्क्षिकं जवापुष्पं भृष्टं ज्योतिष्मतीदलम् ।

दूर्वापिष्टं संप्राश्य वनिता त्वार्त्तं लभेत् ॥”

इति वैद्यकचक्रपाणिसंज्ञे योनिशोधदधिकारे ॥

जवादि, स्त्री, सुगन्धिद्रव्यभेदः । तत्पर्यायः । गन्ध-

राजम् २ कचिमम् ३ श्वगधर्मजम् ४ समूह-

गन्धम् ५ गन्धाष्टम् ६ स्निग्धम् ७ साम्राणि-

कहंभम् ८ सुगन्धतेलनिर्यासम् ९ कटुमोदम् १० ।

अस्य लक्षणम् । नीरसलम् । स्निग्धलम् ।

इयत्पिङ्गलम् । सुगन्धलम् । आतपे बहला-

मोदलम् । राज्ञां योग्यलम् । अस्य गुणाः ।

सौगन्धिकलम् । स्निग्धलम् । उष्णलम् । सुखा-

वहलम् । वाते हितलम् । राज्ञां मोहना-

कादकारकलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

जवाधिकः, पुं, (जवेन वेगेन अधिकः ।) वेगाधिक-

घोटकः । इत्यमरः । २ । ८ । ४५ ॥ अतिशय-

वेगयुक्ते, चि ॥

जवापुष्पं, स्त्री, (जवायाः खनामखातवृक्षस्य

पुष्पम् । यद्वा, जवेव पुष्पम् ।) ओष्ठपुष्पम् ।

इति शब्दरत्नावली ॥

जवी, [न] चि, (जवे तेगः सोऽस्यास्तीति ।

जव + इनिः ।) वेगयुक्तः । इति हेमचन्द्रः । ३ ।

१५८ ॥ (यथा, याज्ञवल्के । २ । १११ ।

“समकालमिष्टं क्षिप्रमानीयान्यो जवी नरः ।

गते तस्मिन् निमग्नः पश्येत् सुदिमाभुयात् ॥”

पुं, उङ् । घोटकः । इति राजनिर्घण्टः ॥

जघ, ज वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-उभं-

सकं-सेट् ।) ज, जघति जघते । परस्मैपदौ-

त्यन्ये । इति दुर्गादासः ॥

जस, इ क रचये । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-

परं-सकं-सेट् ।) इ क, जंसयति । इति दुर्गा-

दासः ॥

जस, उ इ र य मोक्षे । इति कविकल्पद्रुमः ॥

(दिवां-परं-सकं-सेट् । उदित्वात् क्वावेट् ।)

उ, जसित्वा जस्त्वा । इर, अजसत् अजाजीत् ।

अस्मात् पुषादित्वात् निव्यं ड इत्यन्ये । य,

जस्यति वत्सं गोपः । इति दुर्गादासः ॥

जस, क वधे । अनादरे । इति कविकल्पद्रुमः ॥

(चुरां-परं-सकं-सेट् ।) क, जासयति । इति

दुर्गादासः ॥

जसुरिः, पुं, (जस्यते मुच्यते हन्यते वाऽनेनेति ।

जस + “जसिसहोररिः” उगां । २ । ७३ ।

इति उरिन् ।) वज्रम् । इत्युणादिकोषः ॥

जहकः, पुं, (जहाति परित्यजतीति । ओ हाक

लि त्यागे + “जहातेर्हं च ।” उगां । २ । ३४ ।

इति कुन् द्वित्वः ।) कालः । इति त्रिकाण्ड-

शेषः ॥ त्यागकर्त्तरि, चि । इत्युणादिकोषः ॥

बालः । निम्नोऽहः । निम्नोऽहः । इति संचिप्तसारे

उणादिरुक्तिः ॥

जहा, स्त्री, (जहातीति । हा + बाहुलकात् प्रः ।)

सुखितिका । इति शब्दचन्द्रिका ॥ सुखिरी

इति भाषा ॥

जहानकः, पुं, प्रलयः । इति हेमचन्द्रः । २ ।

७५ ॥

जहुः, पुं, (जहातीति । हा + बाहुलकात् उन्

द्वित्वः ।) अपत्यम् । यथा । “इति कृताशुषङ्ग

आश्रयशयनाटनस्नानादिषु सह श्वगजहुना

स्नेहाशुबद्धहृदयः आसीत् ।” इति श्रीभागवते

पञ्चमस्कन्धे आदिभरतचरिते । ८ । ११ ॥

“इत्येवं कृतोऽशुषङ्गो आसक्तिर्येन । श्वगजहुना

श्वगापत्येन सह । स्नेहाशुबद्धं हृदयं येन ।”

इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥

जहुः, पुं, (जहातीति । हा + “जहातेर्हं अन्त-

लोपश्च ।” उगां । ३ । ३६ । इति दुः द्वित्व-

मन्तलोपश्च ।) विष्णुः । राजर्षिभेदः । स

चन्द्रवंशोद्भवकुमारराजपुत्रः । गङ्गागमनकाले येन

गङ्गा पीता पुनर्भेगैर्यप्रार्थनेन ऊरुं भित्त्वा

वह्निर्निर्गमिता तेन सा जाह्वीति ख्याता ।

इति रामायणम् ॥

जहुतनया, स्त्री, (जहोस्तनया ।) गङ्गा । इत्य-

मरः । १ । १० । ३१ ॥

जहुसप्तमी, स्त्री, (जहोः सप्तमी । अस्यां तिथौ

जहुसुनिना हि गङ्गा पीता पुनस्थत्ता अतो-

ऽस्यास्तथात्वम् ।) वैशाखशुक्लसप्तमी । तन्नाम-

कारणं यथा वाराहे नारदात्मरीषसंवादे ।

“वैशाखशुक्लसप्तम्यां जाह्वी जह्नुना पुरा ।

क्रोधात् पीता पुनस्थत्ता कर्णरन्ध्रात्तु दक्षिणात् ॥

तस्यां समर्चयेद्देवीं गङ्गां सुवनमेखलाम् ।

स्नात्वा सम्यक्विधानेन स धन्यः सुकृती नरः ॥

तस्यां सन्तर्पयेद्देवान् पितॄन् मत्तर्तान् यथाविधि ।

साक्षात् पश्यन्ति ते गङ्गास्नातकं गतपातकम् ॥”

इति श्रीहरिभक्तिविलासे १४ विलासः ॥

अपि च उत्तरकामाख्यातत्वे ११ पटले ।

“शुक्लपक्षस्य सप्तम्यां वैशाखे जहुपुत्तिकाम् ।

प्रपूजयेत् सुखार्थाय स्वर्गमोक्षफलप्राप्ते ॥”

जहुसुता, स्त्री, (जहोः सुता ।) गङ्गा । इति

राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, महाभारते । १ । ८८ । १८८

“अहं गङ्गा जहुसुता महर्षिगणसेविता ॥”)

जा, स्त्री, (जायते सम्बन्धिनी या । जन + बाहु-

लकात् ङः ।) याता । भर्तृभ्रातृपत्नी । इत्येका-

चरकोषः ॥

जागरः, पुं स्त्री, (जाग्र जागरणे + भावे घञ् ।

“जाग्रोऽविचीति ।” ७ । ३ । ८५ । इति

गुणः ।) जागरणम् । इत्यमरः । २ । ८ । ६४ ॥

(यथा, आर्थशास्त्रप्रश्लाम् । ३६० ।

“प्रोक्कति तवापराधं मानं मह्यति निवृत्तिं

हरति ।

खलतान्निहन्ति श्रमयान् जागरहीर्षा निशा

सुभगम् ॥”

जागर्ति जीवति संग्रामस्थलेऽनेनेति । जाग्र +

करणे घञ् ।) कवचे, पुं । इति तट्टीका ॥

जागरणं, स्त्री, (जाग्र + भावे ल्युट् ।) निद्रा-

भावः । जागा इति भाषा । तत्पर्यायः ।

जागर्था २ जागरा ३ जागरः ४ । इति हेम-

चन्द्रः ॥ जाग्रिया ५ जागर्तिः ६ । इत्यमर-

टीका ॥ (यथा, महाभारते । ३ । १२६ । १२ ।

“रात्रिजागरणात् आन्ताः सौदुम्बिः समतीत्य-

तान् ॥”)